

ngày xưa một chuyện tình

ngô minh trí

late spring 2021

from a half-finished poem by TĐH

moderato

Ebm moderato **Cm7(b5)** **Cb maj7**

Rồi một ngày đã qua một ngày đã xa mặt trời đã
Rồi một đời đã qua một thời đã xa mặt trời đã

Bb7(#5) **Ebm** **Cm7(b5)**

già già. Một chuyện tình đã qua một lần xốt
Tựa chuyện cũ tích xưa chỉ là nắng

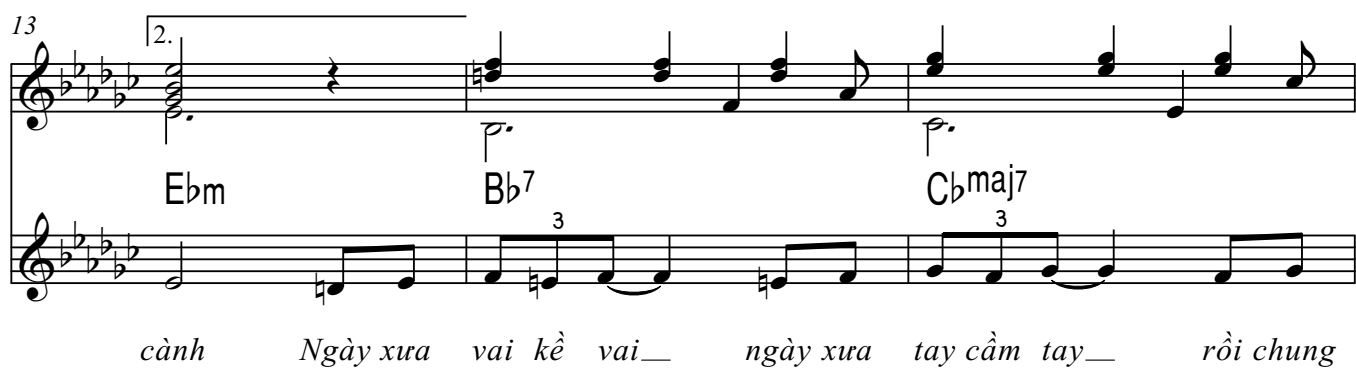
Cb maj7 **F7** **Bb(SUS4)**

xa ngàn năm băng giá màu nắng đã không còn
mưa rồi bay theo gió Còn mãi dư âm ngày

Abm **Bb7(#5)** **Ebm**

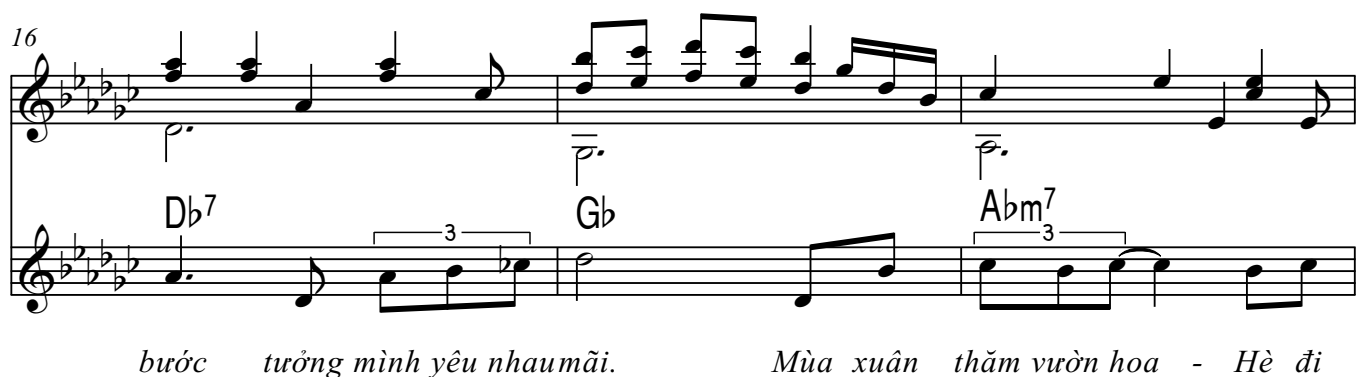
1.
xanh chẳng còn sức sống nào hơi thở mỏng manh
xanh ngày hai đứa chúng mình lá hoa liên

13

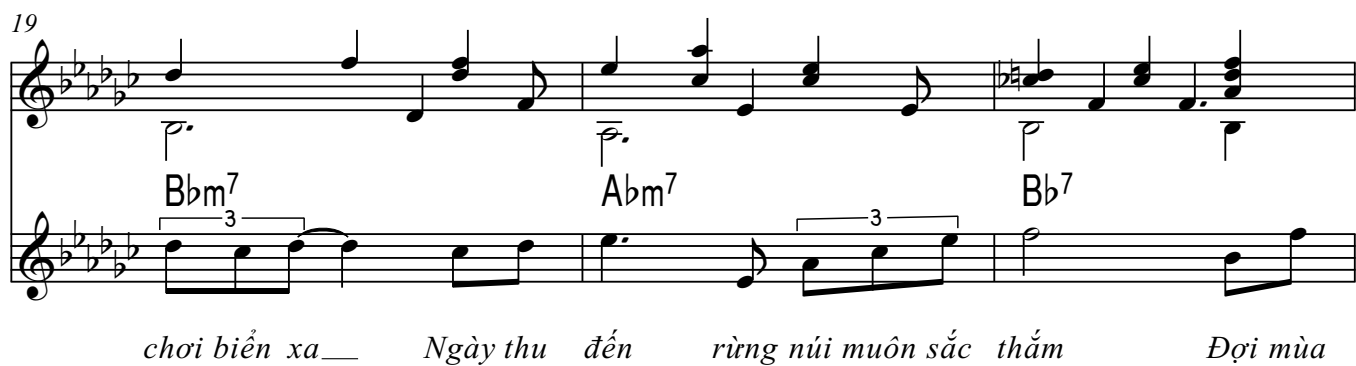
cảnh Ngày xưa vai kề vai_ ngày xưa tay cầm tay_ rồi chung

16

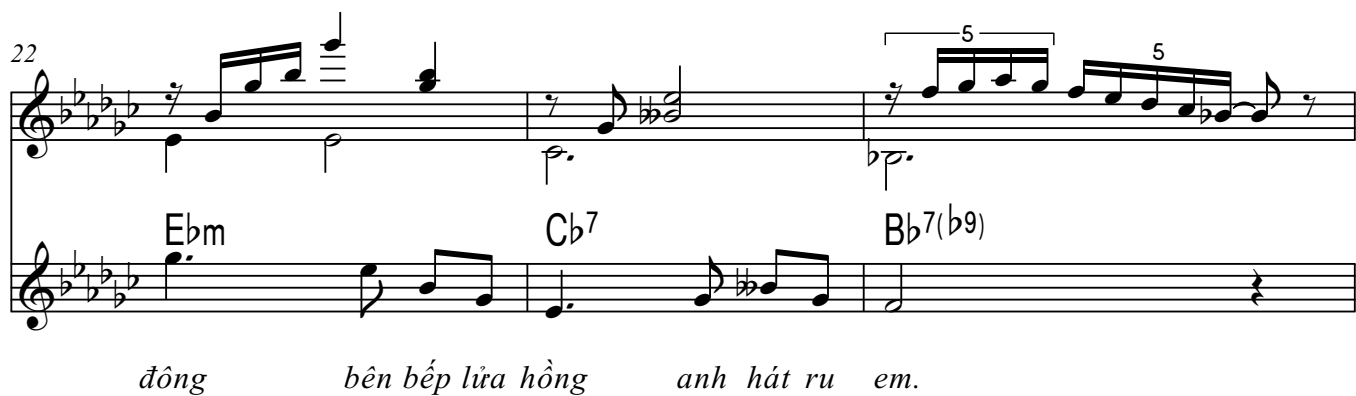
bước tưởng mình yêu nhau mãi. Mùa xuân thăm vườn hoa - Hè đi

19

chơi biển xa_ Ngày thu đến rừng núi muôn sắc thắm Đợi mùa

22

đông bên bếp lửa hồng anh hát ru em.

25

Ebm Cm7(b5) Cbmaj7

Rồi ngày xa quá xa tình xa quá xa mặt trời quá

28

Bb7(b9) Ebm Cm7(b5)

già. Rồi trí nhớ mỗi mòn thân xác héo

31

Cbmaj7 F7 Bb(sus4)

hon rồi run theo - gió _____ Chẳng nhớ chuyện tình ngày

34

Abm Bb7(#5) Ebm

xưa chuyện đôi lứa chúng mình phải chăng là mơ? biết đâu là mơ!